

«que, com dirien els universitaris francesos, és a hores d'ara *incontournable*, és a dir, que és impossible no tenir en compte». En aquest sentit, el prof. Simbor destacà també «la temàtica valenciana de la seua immensa obra», integrada per «una dotzena d'estudis entre els quals cal distingir els dedicats a Joan Fuster, Manuel Sanchis Guarner, Teodor Llorente i Germà Colón»; i acabà la seua intervenció expressant «el sentiment de l'admiració més profunda davant un genuí representant de la recta erudició i la generositat intel·lectual».

A continuació, tingué lloc la investidura; i, acte seguit, el Dr. Massot inicià la seua *lectio* rememorant els vincles històrics que l'uneixen a la ciutat del Túria, i recordant la primera vegada que la visità, en abril de 1975, «amb motiu de la presentació del segon volum de l'edició catalana del *Viatge pintoresc i històric* d'Alexandre de Laborde, que acabàvem de traduir i d'anotar a les Publicacions de l'Abadia de Montserrat». El pare Massot, que dedicà la seua lliçó a «L'obra del cançonero popular i les terres valencianes», assegurà que acceptava la distinció com «una gràcia deguda a l'amistat sense límits de tantes persones i a la generositat extrema d'aquesta universitat, a la qual em sento lligat per tantes coses i que a partir d'ara serà per a mi una nova *Alma mater*, al costat de la de Barcelona i de la de les Illes Balears». Finalment, hi intervingué el rector magnífic de la Universitat de València. A banda d'incidir en l'excel·lent i exemplar trajectòria científica del Dr. Massot, destacà la seua capacitat de gestió al capdavant de diverses revistes científiques i institucions culturals; i, sobretot, de les Publicacions de l'Abadia de Montserrat, «editorial de referència en la investigació humanística d'arrels renaixentistes» que dirigeix des de 1971. És possible accedir al text de tots tres parlaments a través d'aquesta adreça web: <http://bit.ly/29cWQ5n>

La vinculació del Dr. Massot amb la Universitat de València és llarga, i es remunta més de tres dècades enrere, al moment en què, una vegada creat el Departament de Filologia Catalana —que enguany aconsegueix el quaranté aniversari—, establí relacions personals amb alguns dels seus membres. De fet, la major part dels vuitanta-cinc títols de la col·lecció «Biblioteca Sanchis Guarner» i dels seixanta números de la revista *Caplletra* són fruit de la gestió directa de Josep Massot. A més de diversos conjunts d'estudis de la magnitud dels dedicats a Joan Fuster (1989-1994) i a Manuel Sanchis Guarner (1992), escriptors amb els quals —com també amb Vicent Andrés Estellés i Josep Lluís Bausset— mantingué una sòlida amistat.

La jornada finalitzà de manera distesa, amb el sopar de germanor que li dedicaren una vintena de membres del Departament de Filologia Catalana de la Universitat de València. I és que pocs intel·lectuals catalans han influït tant —i continuen fent-ho— i han sabut guanyar-se d'una manera tan entusiàstica i unànime l'admiració i l'estima del gremi de filòlegs i historiadors valencians com ho ha fet el pare Massot.

Rafael ROCA
Universitat de València

Presentació de *Poètiques de viva veu. L'Arxiu sonor de poesia de Joan Colomines i Puig (18 de maig de 2016)*. — La Càtedra Màrius Torres de la Universitat de Lleida ha dedicat més d'un lustre a rescatar de l'oblit i posar en valor una petita part del fons que Joan Colomines i Puig va llegar a l'Arxiu Nacional de Catalunya. El projecte es va endegar amb un acord per a digitalitzar l'Arxiu Sonor de Poesia, els materials enregistrats a les lectures poètiques que organitzava el doctor Colomines sota el nom de Barbolles poètiques, les edicions sonores de poesia i la revista impresa *Poemes*. El resultat d'aquest treball s'ha fet públic a través de dos canals. Per una banda, es va començar a difondre en un primer moment en el marc del web del Corpus Literari Digital de la Càtedra i ara, finalment, un llibre elaborat per Josep Camps i Arbós i Joan Ramon Veny-Mesquida acompanya aquesta feina de difusió digital complementant els materials amb un detallat estudi

introdutori i un extens aparell de notes crítiques que comenten minuciosament els textos presentats aportant detallada i precisa informació contextual.

El volum en paper es va presentar el 18 de maig de 2016 a la Sala de la Caritat de la Biblioteca de Catalunya. L'acte fou un esdeveniment carregat de transcendència per si mateix. Els responsables de l'edició van explicar com havia estat el seu procés de treball i van mostrar-ne exemples dels resultats, i es va comptar amb la presència dels pertinents representats de la institució que acollia l'acte (Eugènia Serra, directora de la Biblioteca de Catalunya) i del segell editorial (Eulàlia Pagès, de Pagès Editors); però el que va transformar la trobada en una data especial fou el fet que es pogués comptar entre els assistents amb dos dels protagonistes dels enregistraments originals del doctor Colomines. Joaquim Carbó i Maria Clara Mir van poder escoltar quina havia estat la seva participació en un projecte de supervivència cultural fa més de cinquanta anys; tots dos van enregistrar una poètica i van llegir diversos poemes el maig de 1961. La intervenció de Joaquim Carbó va glossar de primera mà algunes de les vicissituds de l'època (finals de la dècada dels anys cinquanta i començaments dels anys seixanta) i va elogiar la feina i la figura de Joan Colomines, acompanyant el seu discurs d'acolorides anècdotes. Maria Clara Mir, per la seva banda, va explicar que des de fa relativament poc temps ha tornat a reprendre la tasca d'escriure versos, després de no haver-ho fet durant dècades, i que per tant no resulta errat considerar jove la seva poesia.

Val a dir que ambdós van agrair a títol personal la feina dels autors del volum, agraïment que fem extensiu de manera pública i generalitzada perquè la impecable investigació dels dos filòlegs contribueix com una baula més de la tradició a la voluntat de resistència cultural de Joan Colomines, fent-nos-la contemporània i viva, i a disposició lliure per a tots els ciutadans a través de la xarxa i en forma de llibre. Ens interessi més o menys la poesia catalana, convé agrair-los una feina d'una rellevància històrica que supera l'àmbit estrictament literari.

Anton NOT REIG
INS La Serra, Mollerussa

III CoHoqui «Mirades de la ciència sobre el temps. El cicle de la vida» (Universitat de Barcelona, Facultat de Filologia, 19 i 20 de maig de 2016). — Els dies 19 i 20 de maig de 2016 va tenir lloc a l'Aula Capella de la Facultat de Filologia de la Universitat de Barcelona el III CoHoqui «Mirades de la ciència sobre el temps», organitzat per José Enrique Gargallo amb la col·laboració de Maria-Reina Bastardas, Joan Fontana i Antonio Torres. Aquesta tercera edició estava dedicada al cicle de la vida.

En la inauguració, hi van intervenir el vicerector de comunicació i projecció, Pere J. Quetglas, el vicedegà de recerca i relacions internacionals, Javier Velaza, i l'organitzador, José Enrique Gargallo, que va presidir la taula de les ponències del matí. La ponència inaugural va anar a càrrec d'Alfonso Alegre Heitzmann, poeta i assagista, que va dissertar sobre «La palabra del bosque». Després d'una pausa-cafè es va reprendre la sessió amb Meritxell Blasco, professora de Filologia Semítica de la UB, que va tractar el tema d'«Els jueus i el cicle de la vida». L'últim convidat del matí va ser Jordi Caixàs, exprofessor de Literatura Universal de l'Escola Súnion, que va parlar de «Vides diverses en la ficció literària».

La sessió de la tarda va estar presidida per Joan Fonollosa i Antonio Torres. La primera a intervenir va ser Trinitat Cambras, professora de Fisiologia de la UB i especialista en Cronobiologia, amb la ponència «Els ritmes circadianis al llarg de la vida». Seguidament, Francesc Colom, membre del programa de Salut Mental de l'Hospital del Mar, va intentar, amb èxit, respondre a la pregunta: «Canvia la nostra forma d'emmalaltir amb el pas dels anys?». Després d'una pausa va intervenir el